

til uddannelse og genplacering. Det forslag er helt forkert, for det diskriminerer mellem aldersgrupperne. Seniorerne gøres til de svage, der skal have særlig hjælp, virksomhederne skal straffes, hvis de afskediger dem og jeg spørger bare: Hvem tror man bliver ansat sidst, hvis arbejdsgiveren risikerer en afgift ved afskedigelse?

Der har også været forslag fremme om flere offentligt ansatte. Jeg vil godt erindre om, at siden regeringen tiltrådte i slutningen af 2001, har beskæftigelsen i den offentlige sektor været stort set uændret. Vi må holde fast i, at den fremtidige velfærd sikres gennem stærke og konkurrencedygtige virksomheder, så vi kan ikke bare lade den offentlige sektor vokse og dermed blokere for, at der er den fornødne kvalificerede arbejdskraft til rådighed for virksomhederne, når opsvinget kommer.

Arbejdsløsheden er et stort problem i øjeblikket – både menneskeligt, men så sandelig også samfundsmæssigt, og derfor skal vi hele tiden sikre, at vi gør, hvad vi kan for at afbøde virkningerne af den internationale lavkonjunktur. Danmark skal leve af, at vi har dygtige og veluddannede borgere, som kan sikre, at danske virksomheder er konkurrencedygtige og kan levere varer og tjenesteydelser, som efterspørges overalt i verden. Vi skal derfor arbejde for, at betingelserne for at drive erhvervsvirksomhed i Danmark er så gode, at virksomheder kan udvikles her, for det er den bedste garanti for, at alle, der kan og vil arbejde, også kan få et arbejde.

Den danske økonomi er kernesund. Vi har overskud på de offentlige finanser, vi har overskud på betalingsbalancen, renten er lav, inflationen er lav, vi har sikret gode arbejdsmarkeds-pensioner, og det danske samfund kan finansiere sine velfærdsydelser. Vor velfærd bygger derfor på et solidt fundament. Vi følger den økonomiske udvikling herhjemme og internationalt meget nøje, og vi tager løbende initiativer, som skal afbøde konsekvenserne af den internationale lavkonjunktur. Det skylder vi de mennesker og de familier, som rammes af arbejdsløshed.

Forhandling

Line Barfod (EL):

Det kan være, det var mit indledende ønske om, at vi ikke skulle have en debat om, at vi skal afvente opsvinget fra udlandet, der gjorde, at beskæftigelsesministeren ikke brugte megen tid på det, men dog kom ind på i sin indledning, så

vidt jeg forstod ministeren, at det er udlandets skyld, at arbejdsløsheden stiger i Danmark – det er SARS, det er terror, og det er meget andet. I sin afslutning sagde ministeren så, at de arbejdsløse skal være klar til den dag, opsvinget kommer. Så skal de have arbejde, og derfor skal vi have nogle virksomheder, der kan tjene mange penge.

Kl. 14.35
Men det, som ministeren ikke sagde noget om, var, at nogle af dem, der tjener allermest i Danmark, nogle af dem, der virkelig nyder godt af den regering, vi har i øjeblikket, og som har rekordstore milliardoverskud, også er dem, der skærer ned. Pengeinstitutterne, der har haft rekordoverskud i 2003, planlægger nu at ville skære 1.200 stillinger væk, så umiddelbart er det lidt svært at se, at vi skal sørge for, at virksomhederne kan få større overskud, for så vil de jo fyre endnu flere. Det kunne være, vi i stedet skulle prøve at se på, hvad der virker, når det gælder om at få folk i arbejde, for det, regeringen gør, er jo det modsatte.

Regeringen har siden sin tiltræden gjort, hvad den kunne for at forværre beskæftigelses-situationen og øge arbejdsløsheden. Regeringen har skåret ned på de offentlige budgetter. Den har halveret byfornyelsen, den har fjernet de målrettede tilskud til vedvarende energi, den har reduceret hjemmeservicen kraftigt, den har fjernet servicejobordningen, den har forringet uddannelserne, og den har skåret skolepraktikken ned til ingenting. Dermed er der flere, der aldrig får en uddannelse og derfor kommer i større fare for at ende i arbejdsløshed i flere år. Men jeg kan forstå på ministeren og også tidligere af finansministerens udtalelser, at de arbejdsløse bare skal sætte sig ned og glæde sig over, at opsvinget kommer en dag.

Det, vi vil fra Enhedslistens side, er det stik modsatte. Vi vil skabe nogle job, og vi vil have folk i arbejde her og nu.

Arbejdsløsheden er på den ene side et stort problem, både for samfundet og for dem, der går ud over, men samtidig åbner den kolossale muligheder for os, hvis vi bruger de ressourcer, der er til stede, altså de mange mennesker, der i dag er sat uden for arbejdsmarkedet, til at løse nogle af de store samfundsmæssige opgaver, der er behov for at løse. Der er store opgaver inden for velfærden; mange ældre har brug for mere hjælp, end de får i dag, og mange børn har behov for mere voksenkontakt, end de kan få i børnehaver og vuggestuer i dag. De mange børn i